

EGY FOLYÓIRAT "HALÁLÁRA"

PÁRATLAN OLDAL - LII. évfolyam 8. szám, 2008. február 22.

Élt 61 évet, írhatnám az Új Honvédségi Szemle - a Magyar Honvédség (volt) központi folyóirata - koporsójára, amennyiben folyóiratoknak lehetne koporsójuk. Így csak azt írhatom le, hogy az 1946-ban Honvéd címmel indult folyóiratot (is) elődjének tekintő sajtótermék a 2007. évi decemberi számmal befejezte pályafutását, eltűnt a nyomtatott sajtó világából.

A megszüntetést kimondó határozat, mint oly sokszor, ha a Magyar Honvédségről van szó, a korszerűsítés, az ésszerűsítés, a reformok jegyében született meg. A szerkesztőség, de a folyóirat ügyében illetékes honvéd vezérkar (talán még így hívják) vezetői is csak az utolsó pillanatban értesültek a döntésről. Katonáéknál pedig a döntést nem vitatni illik, hanem mint a parancsot a legjobb tudás szerint végrehajtani.

Magam több mint másfél évtizeden keresztül kísérhettem figyelemmel - néha közelebbről, néha távolabbról - a folyóirat "életét", melynek a Honvédelem és a Honvédségi Szemle is elődje volt. Az előbbi egykoron "titkos" minősítésű, az utóbbi az egyszerű halandó számára is elérhető volt. Katonai dolgokkal foglalkozott mind a kettő: kiképzés, felkészítés, hadtörténelem stb. Voltak, akik írtak bele, voltak, akik másokkal írtak bele, de a saját nevük alatt, így szerevezve dicsőséget maguknak és a Magyar Néphadseregnek.

Az ún. "rendszerátalakítást" követően a Honvédségi Szemle és a Honvédelem összevonásából megszületett folyóirat 1991-től Új Honvédségi Szemle címmel jelent meg. Részben a régi, de újat akaró szerkesztőkkel, részben régi, de egyben új szerzői gárdával. Nem kevés, a Magyar Honvédség hivatásos állományú tisztjei közül tudományos fokozatot szerzett személy első írásai itt jelentek meg, néha e sorok írójának jóindulatú szemlesütése mellett. "Tudod, kell neki a publikáció a védelem előtt", mondták egy-egy szigorúbb lektori véleményem után.

A szerkesztőbizottsági üléseken rendszeresen emlegettem: a magyar katonai sajtó nem 1945 után született. A két világháború közötti években a Magyar Katonai Közlöny, majd az azt felváltó Magyar Katonai Szemle magas színvonalú folyóiratok voltak. A rovatok - díjazás nélküli - vezetői többségükben később tábournokká lett tisztek.

A magyar katonai sajtó múltjához e folyóiratok ugyanúgy hozzátartoznak, mint az 1873-ban indult A Ludovika Akadémia Közlönye. Ha ezt az örökséget is vállalta volna anno az Új Honvédségi Szemle, akkor még "öregebb" és még patinásabb lehetett volna. A múlt illetően történő vállalása sem következett azonban be, ezért csak azt írhatom: "élt 61 évet".

Mint oly sok minden - fegyvernemek, szolgálati ágak, évszázados katonai hagyományok, épületek stb. -, a folyóirat is a korszerűsítés áldozata lett. Az internet, az online újságok, a honlapok világában nem maradt számára hely. A helyette megindítandó Nemzet és Biztonság - Biztonság- és Védelempolitikai Szemle, a Honvédelmi Minisztérium megújult honlapja, illetve a havi magazinná átalakuló Magyar Honvéd hetilap igyekszik majd betölteni a megszüntével keletkező űrt. S hogy sikerül-e nekik? Majd az idő eldönti, mint ahogy azt is, hogy a Magyar Honvédség népszerűsítése Bochkor Gáborral, Palik Lászlóval, különböző "roadshow-kkal", kereskedelmi rádiók és televíziók sztárjaival mire vezet.

Ami látható: évek óta nincs már angol nyelven feliratozott havi magazinműsora - Célkeresztben - a Magyar Honvédségnek a Duna Televízióban, amely egy "premier" és két ismétlés után nem kevés nézőhöz hozta

közelebb a Magyar Honvédséget az ország határain belül és kívül egyaránt.

A Honvédelmi Minisztérium költségvetéséből akkoriban ráfordított összeg - évi tízmillió forint - nem volt több, mint az akkori honvédelmi vezetés egy-egy tagja népszerűsítő "gulyáspartijának" költsége. Igaz, azok fontosnak tűntek. S miért? Mert a választókerület polgárai - a potenciális szavazók - nem az Új Honvédségi Szemle írásai, a Célkeresztben magazinműsor riportjai, a Magyar Honvéd interjúi alapján döntenek a választásokkor, hanem az alapján, hogy kinek jut leselejtezett honvédségi bakancs - értsd : surranó -, mezei és erdei munkára is használható gyakorlóruha, száraztészta, konzerv... Bizonyára jól szavaztak, hiszen láthatják a Magyar Honvédség "szárnyalását", amely ha így folytatja, akkor előbb-utóbb elérheti a határőrséggel "megerősített" rendőrség létszámának a felét! Hadrafoghatósága pedig vetekedhet Timur és csapatáéval.

Szakály Sándor